

Landbrugsminister. Jeg ved vel, at den ikke ligefrem sorterer under Krigsministeriet, men under Landbrugsministeriet og Trafikministeriet, men jeg har alligevel Følelsen af, at Krigsministeriet har meget med Sagen at gøre. Og jeg er sikker paa, at naar denne Sag ikke allerede er ordnet, skyldes det, at der i det Ministerium, som den højtærede Minister er Chef for, gør sig forskellige Gnidninger gældende. Den højtærede Minister udtalte imidlertid, at han mente, der var Udsigt til, at Sagen vilde gaa i Orden. Jeg synes ogsaa, det er paa Tiden, thi Embedsmændene har vel snart i et Par Aar forhandlet om denne Sag.

Man er ikke saa hurtigt i Vendingen, som det saa ud til for et Par Aar siden, da den forhenværende Trafikminister fremsatte et Lovforslag, der gik ud paa at slette en Paragraf i en Lov, som gav Rigsdagen Medbestemmelsesret ved Salg af de ved Tørlægning af Havnen indvundne Arealer. Ministeren anførte i Motiverne til Lovforslaget, at naar man ønskede at faa denne Paragraf strøget, var det ikke for at fratage Rigsdagen Rettigheder, men fordi det ofte, naar Rigsdagen ikke var samlet, var nødvendigt med Hurtighed at sælge saadanne Arealer. Specielt hvis f. Eks. Fabriksvirksomheder tilbød at købe, maatte man handle hurtigt for ikke at tvinge dem til at gaa til Udlandet. Jeg udtalte den Gang, at jeg var imod Lovforslaget, fordi jeg havde høstet den Erfaring, at Administrationen ikke er saa hurtig i Vendingen; jeg vilde derfor ikke være med til at berøve Rigsdagen en Rettighed. Det er imidlertid lykkedes Ministeren at faa denne Bestemmelse vedtaget ved at optage den som et Led i Forslaget om Bestyrelsen af Københavns Havn; for ikke at hindre det Fremskridt, dette Lovforslag betød, gik vi med dertil.

Nu har Administrationen forhandlet i et Par Aar og har endnu ikke naaet et Resultat, og her drejer det sig netop om en stor Virksomhed, en Fabriksvirksomhed. Det forekommer mig, at det er paa høje Tid, man faar sluttet Overenskomst med Selskabet, thi jeg synes, det vilde være en Skandale, hvis Burmeister & Wain bliver nødt til at gaa til England for at bygge sine Skibe, fordi de danske Myndigheder stiller sig i Vejen for Fabrikens Udvidelse. Jeg henstiller altsaa til den højtærede Forsvarsminister saavel som til de øvrige Ministre at se at faa den Sag ordnet saa hurtigt som muligt. Paa andre Omraader, hvor det drejer sig om Militærvæsenets

Interesser, gaar det hurtigt. Jeg erindrer, at den Gang man fik Flyvemaskiner, varede det ikke længe, før der blev indrettet en stor Plads til Flyvning. Da var der Fart i det, her er det jo kun en Industri, det gælder om, her haster det ikke. Jeg henstiller endnu en Gang til Ministeren at fremme den Sag saa hurtigt som muligt, for at det ikke skal gaa saaledes, som den tidligere Trafikminister udtalte, at man maa flytte en Del af Fabrikken til England.

J. Andersen: Vi fik forleden at vide af den højtærede Indenrigsminister, at Christiansborg Slot vilde komme til at koste mindst 10 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Da det vedtoges at genopbygge Slottet, hed det sig, at der skulde otres 6 Mill. Kr. Overskridelsen er altsaa 4 $\frac{1}{2}$ Million. Det forekommer mig at være ganske uforsvarligt. Det Argument, man bruger til sit Forsvar, gaar væsentlig ud paa, at man ikke har undersøgt de gamle Ruiner tilstrækkeligt, man har maattet ofre en hel Del mere ved Nedbrydningen end paaregnet o. s. v. Det er en saare daarlig Argumentation, eftersom der er kostet meget Arbejde og mange Penge og alt, hvad de Herrer, der havde med Sagen at gøre, ønskede for at faa den undersøgt, saa at man kunde være paa den sikre Side. Nu staar vi imidlertid i det, og jeg beder da den højtærede Indenrigsminister sørge for, at Overskridelsen ikke bliver større end allerede nævnt. Der var Landet over Uvillie mod dette Byggeprojekt, og naar Vælgerne i disse Dage faar at vide at de 6 Mill. Kr. nu er steget til 10 $\frac{1}{2}$ Million, kan man sige sig selv, at Uvillien ikke vil blive mindre. Jeg henstiller til den højtærede Indenrigsminister at virke for, at Arbejdet bliver fuldført saa hurtigt og saa billigt som muligt. Er der Mulighed for at bringe Udgifterne ned under 10 Millioner, tror jeg, den højtærede Indenrigsminister vilde gøre en god Gerning derved. Men en Ting skal han have Tak for: at han — for første Gang — har skaffet Folketinget og Offentligheden Oplysninger, hvoraf det kan ses, hvorledes Sagen forholder sig, og hvilke Summer det drejer sig om.

Der er i disse Dage sagt adskilligt om Forholdene paa Aarhus Banegaard. Det er jo aldeles nødvendigt inden ret længe at foretage en betydelig Udvidelse. Om Stationen skal blive liggende, eller man bliver nødt til at flytte den ud i Mølleengen, skal jeg ikke udtale mig om paa dette Tidspunkt. Under alle Omstæn-